

Maria Pallarès Sans

Rics en bens tangibles i pobres en intangibles

Els éssers humans que vivim en el primer món tenim una gran quantitat de bens tangibles. Aquesta riquesa material contrasta sovint amb la pobresa en bens intangibles i, entre aquests, especialment els espirituals.

Per què hem volgut i hem triat ser rics en vida material i pobres en vida espiritual? Per què hem prioritzat créixer materialment en lloc de fer-ho espiritualment? Potser es podria pensar que ens hi hem vist abocats, emportats per les corrents del consumisme ferotge i foragitador. Potser ho volem explicar així perquè la responsabilitat caigui en els altres, en la societat que ens hi empeny i no en nosaltres mateixos.

El materialisme en el que vivim ho invadeix tot i impregna els nostres procediments vitals. Materialisme que queda palès en la necessitat d'acumular bens materials, de tenir la millor casa o cases, de tenir el millor cotxe, de fer les millors vacances cada any i sempre, de gaudir de les màximes seguretats personals, etc. És una de les tres manifestacions del materialisme espiritual com explica molt bé Deepack Chopra.

En moments actuals, en els que la crisi econòmica es fa visible perquè ja toca a prop i ens comença afectar, és un bon moment per replantejar-nos què volem fer. No hem d'esperar a què ens obliguen los polítics de torn, sovint poc creïbles i confiats, amb les seves mesures econòmiques que afecten als més dèbils o als més fàcils de controlar. Nosaltres hem de mirar què fer abans que ningú. Només hi ha dues opcions: seguir com fins ara i abocar-nos al no res o redirreccionar el nostre procediment cap a fites més positives comunitàriament i personal. I, com fer-ho?

El canvi ha de venir de l'interior de nosaltres, ha de ser un canvi volgut. Un canvi direccional de posicions i de plantejaments vitals; ja hem d'haver entès que no ens ha servit de res millorar materialment perquè no ens ha ajudat a millorar espiritualment; ans el contrari, ens ha perjudicat com a éssers espirituals i humans que som. Som éssers espirituals que en una etapa del procés vital vivim a la terra, una Terra que hem malmès d'acord als interessos més mesquins, una Terra que ja s'està queixant de nosaltres i ho manifesta de moltes maneres, com hem vist en els darrers temps.

Què podem fer? O, què hem de fer? Si volem, podem fer grans obres, podem construir les nostres vides sobre valors que ens beneficiïn a tots. I, per començar, no queixar-nos tant de la nostra situació personal de privilegi; som ciutadans del primer món que ho volen tot i, al de munt, ens queixen. No ens hem de queixar tant i començar a valorar el molt que tenim, el molt que se'ns ha donat o que hem agafat, en alguns casos. Passar de la queixa a la gratitud és el primer pas.

El segon pas, compartir. L'agraïment ens obrirà el cor i ens farà més solidaris. Serem capaços de veure el què manca als altres i no sobredimensionar el què ens manca a nosaltres, que no és molt. Compartir perquè tots som éssers que compartim el mateix món i tots tenim el mateix dret a estar-hi bé. Si compartim els bens tangibles amb els que no han tingut la possibilitat de tenir-los podrem compartir els intangibles, els espirituals, els que ens aportaran la riquesa interior que ara per ara ens manca. Per què no hi comencem a pensar? Per què no comencem a posar-nos-hi? Comencem a sentir la compassió que és un sentiment que ens posicionarà en el lloc de l'altre, del que no té ni pot rebre. Una compassió amable i reconeixedora que repercutirà en nosaltres en benestar i pau interior.

Maria Pallarès Sans

Un tercer pas, el respecte envers la mare Terra, tan maltractada i abusada. Convertim la nostra mirada interessada en una mirada agraïda i tendra. Ella, que ha posat a la nostra disposició tanta abundància i que ara està ferida per la nostra mà desgavelladora, podrà recuperar la pau que li pertoca, podrà sentir-se ben distribuïda i tindrà més benestar. Fem que el nostre pas sobre la Terra deixi un rastre de llum, de la llum que ens arriba i de la que en podem ser partícips tots.

Fem de les nostres pràctiques vitals espais de creixement i d'energia positiva.

M. Carme Sans Moyà

Barcelona, juny 2010